

gjort, at saavel ydre som indre politiske og økonomiske Formaal gøre det til en Nødvendighed nu for Danmark at søge dette Baand løst, medens det endnu kan ske. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting at give sit Samtykke til denne Konvention.

Hammerich: Det er rigtigt, at vi have behandlet denne Sag ret udførligt inden for Udvalget, men det var dog saaledes, at det netop under denne Behandling er blevet udtalt af Formanden, at det var en Udvalgsbehandling, hvor de enkelte Medlemmer nærmest i korte Træk skulde angive deres Standpunkt. Da min ærede Sidemand, det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen), er forhindret fra at være til Stede her i Dag, har han anmodet mig om paa hans og egne Vegne nøjere at motivere, hvorfor vi helt ud maa stemme imod denne Traktat. Vi ere selvfølgelig fuldt enige i, at hvis der i Traktaten var blevet optaget en Bestemmelse om en Afstemning af Beboerne som en Betingelse, vilde det have været lettere for os at gaa med, men selv om en saadan Bestemmelse havde været optagen, vilde vi dog have stemt mod Traktatens Godkendelse, og jeg ønsker at give mine Grunde herfor. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det Spørgsmaal, som har været berørt, at vi maa sælge Øerne, fordi Øerne ønskes af Amerika paa Grund af deres strategiske Betydning for Amerika. Jeg maa dog herom udtale, at jeg kunde forstaa denne Grund for Aar tilbage, inden Amerika var kommen i Besiddelse af de spanske Øer, men efter at de ere komne i Besiddelse af disse Øer, og derimellem af en Ø, der ligger faa Mil fra St. Thomas, den lille Culebra, hvor de nu ere ved at skabe sig en Krigshavn, kan jeg ikke se nogen virkelig Basis for hele denne Paastand om St. Thomas's strategiske Betydning for Amerika. Hvis den laa nede mellem de sydlige Antiller, kunde jeg forstaa det. Nu kan jeg kun forstaa, at Amerika ikke ønsker St. Thomas i nogen anden Stormagts Besiddelse, men i vore Hænder kan den aldrig blive truende for Amerika. Jeg kunde derfor forstaa, om Amerika kunde ønske Sikkerhed fra os for, at vi ikke paa St. Thomas bygge Fæstningsværker, bag hvilke en anden Magts Flaade kan søge Dækning, og at vi ikke ville overdrage St. Thomas til nogen anden Stormagt. Men ud over dette kunde jeg kun tænke mig St. Thomas truet, hvis virkelig Amerika vilde kaste

Europa ud af de vestindiske Farvande. Noget saadant tror jeg nu ikke, vi staa over for, og vi vilde jo ogsaa da være solidariske med ret betydelige Stormagter. Jeg nævner dette, endskønt jeg slet ikke selv har kunnet se noget i dette Motiv. Naar det har været fremdraget, har det ogsaa kun været, fordi Salgsvennerne ikke have kunnet faa tilstrækkelig Støtte i det, der har været fremført som Ledemotiv under hele Sagens Behandling: at vi gaa til dette Salg for Øernes Skyld. Det er dette, jeg ikke paa nogen Maade har kunnet se, og det, jeg endmindre kan se, efter at vi nu staa over for Traktaten i den Form, den har. For at dømme om dette Motiv, maa man for det første vide, om det skyldes os, at Øerne ere gaaet tilbage, og om det er en Tilbagegang, der er blivende eller kan ventes at ville standse. Undersøger man dette Spørgsmaal for St. Thomas' Vedkommende, er der jo ingen Tvivl om, at St. Thomas er gaaet tilbage i Nutiden sammenlignet med Fortiden; men ligesaa sikkert er det, at Tilbagegangen er let forklarlig. Det er naturligt, at fra det Øjeblik Skibsfarten fra Sejlskibe, som søgte hen til den fra Oceanet lettest tilgængelige Havn St. Thomas, for derfra at fordele Varerne eller at faa Ordre til anden vestindisk Havn, gik over til Dampskibe, og vi samtidig fik Telegrafien, ved hvis Hjælp Skibsordrer leveres i Europa og Varerne bringes direkte til deres Bestemmelsessted, har der været ny Vilkaar. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at vi skulde ikke se paa, hvilke Fremtidsmuligheder der er. Jo, naar vi kunne fremvise positive Fakta for, at saadanne Muligheder har man Grund til at vente blive til Virkelighed, have vi Lov til at vise hen dertil. Og vi have da ogsaa Lov til at se hen til, at netop i Skibsfarten er der foregaaet en Forandring i de sidste Aar. Naar f. Eks. østasiatisk Selskab søger at skaffe sig Fodfæste i de østindiske Farvande, sender det sine store Oceandampere til de store Havne derovre, men knytter samtidig Oceandampenes Varefærdsel ved mindre Lokalbaade til andre Havne i de østasiatiske Farvande; og de samme Forhold ere under Udvikling i de vestindiske Farvande. Derfor vil den Havn, der som St. Thomas er stor og god og har en fortrinlig Beliggenhed, som yderligere vil blive styrket ved Panamakanalen, have den største Udsigt til og den største Sikkerhed for i Fremtiden at blive en Havn, hvor de store Oceandampere ville søge hen, og